

Ændringsforslag til L69

4. december 2016

Til Uddannelses- og Forskningsudvalget

Jeg ønsker at komme med ændringsforslag til L69.

Som I sikkert har orienteret jer om efter at have førstebehandlet lovforslaget, så har dette forslag store konsekvenser for rigtig mange unge, som havde en gennemtænkt plan for deres fremtid. Med jeres forslag er det ikke længere muligt at tage to bacheloruddannelser. Jeg mener, at hele filosofien for lovforslaget er forkert, hvilket jeg vil skitsere i det følgende.

Min situation: jeg står til at færdiggøre min bacheloruddannelse i antropologi og jeg ønsker at videreudanne mig ved at søge ind på professionsbacheloren i tv- og medietilrettelæggelse.

Det argument, jeg oftest hører for lovforslaget er, at statskassen ikke kan betale for, at studerende træffer det forkerte valg. Statskassen har ikke råd til at betale for en uddannelse, som de studerende ikke bruger.

Jeg vil først og fremmest stille mig kritisk overfor, hvor mange mennesker, vi reelt snakker om. Mit indtryk er, at de fleste tager velovervejede valg, færdiggør deres uddannelse og får sig et job.

Derudover stiller jeg mig kritisk for rationalet bag dette argument, at man med to bacheloruddannelser skulle spilde sin første bacheloruddannelse? For det første, hvordan kan den viden man har opbygget efter tre års uddannelse, nogensinde forstås som spild? Viden bidrager til ens selvforståelse, ens relationer og til samfundet ikke mindst. Derudover bygger dette argument på en ide om, at den første uddannelse man har taget ikke kan bidrage til den næste uddannelse, man ønsker at tage. For at skitsere hvorfor dette argument ikke giver mening, vil jeg tage udgangspunkt i mig selv:

Jeg står til at færdiggøre min bacheloruddannelse i antropologi. Et studie, som jeg i alle tre år, har elsket og fundet særdeles relevant. Jeg står til at færdiggøre min uddannelse med gode karakterer, som en flittig studerende gennem tre år. I løbet af min bachelor har jeg forsøgt at spore mig ind på, hvad jeg ønsker at arbejde med, når jeg har færdiggjort min uddannelse. Jeg har fundet frem til, at jeg ønsker at bruge min antropologiske viden om mennesker og kultur til at lave tv.

Antropologi er en uddannelse, der efter min mening indeholder stor viden om menneskelige relationer, tolerance og kan bibringe forståelse mellem forskellige verdenssyn. Min drøm er at formidle denne viden til en bredere befolkning gennem tv-mediet. For at opnå denne drøm er det derfor nødvendigt for mig at udvide min viden om tv-produktion og medietilrettelæggelse.

Derfor var min plan at søge ind på uddannelsen i tv- og medietilrettelæggelse (jeg skriver her "var", da jeg med lovforslaget nu står i en situation, hvor denne plan ikke længere er mulig). Professionsbacheloren i tv- og medietilrettelæggelse er en uddannelse, der er helt unik i sin struktur og ikke findes tilsvarende som en kandidatuddannelse. Denne drøm og velovervejede plan står nu til at blive smadret, hvis lovforslaget kommer igennem sin tredjebehandling.

En del af begrundelsen for lovforslaget er, at "dobbeltuddannelse som udgangspunkt er en stor omkostning for samfundet". Men min plan for uddannelse kommer ikke til at koste samfundet ekstra penge. Som bachelorstuderende på antropologi har jeg retskrav til kandidatuddannelsen i antropologi. Dette er en uddannelse, der tager to år, som de fleste andre kandidatuddannelser i Danmark. Min alternative plan, at søge ind på tv- og medieproduktion, er en 4-årig uddannelse, hvor 1,5 år går med betalt praktik. Det vil altså sige, at denne uddannelse reelt set kun koster samfundet 0,5 års flere penge. Penge, som jeg ville være villig til selv at betale, hvis jeg kunne få lov. Det kan jeg ikke, da det ikke er en mulighed på denne uddannelse at betale selv.

Jeg foreslår derfor:

- Hvis I ønsker at spare penge på uddannelse, så gør det på en mere gennemtænkt måde. Man kunne eksempelvis lave et loft for, hvor mange år en studerende kan få statsfinansieret sin uddannelse. Dette vil betyde, at kreative uddannelseskombinationer, som den jeg har skitseret ovenfor ikke blive udelukket af jeres rigide lovforslag.
- Alternativt foreslår jeg, at I udsætter dette lovforslag med minimum to år, så studerende som mig selv og tusindvis andre, som har handlet i god tro, stadig har mulighed for at følge vores veltilrettelagte plan.

Jeg håber, at I lytter til mig og tusindvis af andre studerende, som er i samme båd som mig. Vi ønsker at uddanne os, blive klogere og få et job, så vi kan betale skat og være med til at opretholde samfundet i Danmark.

Mvh. Amalie Noer Rasmussen